

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Artykuł:

Jubileusz jakich mało.

Bolesław Kasprowicz z Gniezna: 60-lecie pracy zawodowej, 25 lecie pracy w IP-H

Źródło:

Życie Gospodarcze Rok 16 1937 nr 2 strony 11-12

Artykuł udostępniony cyfrowo w ramach zadań projektu pt.

„Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki Wielkopolski 1919-39«

H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

stanęły wobec nowych trudności, przede wszystkim dewizowych i surowcowych.

W pozostałych branżach sytuacja pozostała bez istotnych zmian, lub uległa drobnieszemu odprężeniu, a oczekuje się poprawy w roku nadchodzącym.

Niewątpliwie znajdujemy się i nadal wchodzimy w okres, kiedy zapadać będą decyzje gospodarcze najdonioślejszej wagi. Przemysł wobec tych zmian musi zajmować jasne stanowisko, musi na nie w należyty sposób wpływać. W rozumieniu roli, jaką w Polsce odgrywa i odgrywać winien, dbać musi o uwzględnienie swych żywotnych postulatów w całokształcie ustroju gospodarczego kraju. Dla nikogo nie jest tajemnicą, że będzie to mógł zrobić tylko przemysł silnie zorganizowany i że od siły organizacji przemysłu zależeć będzie bardzo dużo.

Trzeba się starać w rozpoczętym roku o wykrzesanie w przemyśle jaknajwiększej solidarności, atmosfery współpracy i pogłębienia stosunku do wykonywanego zawodu, a wtedy oczekiwać będzie można korzystnego rozwoju i spełnienia tych zadań, jakie nakłada na przemysł ciężka sytuacja kraju.

Związek Fabrykantów nie potrzebuje się przedstawiać — od przeszło ćwierć wieku życie jego jest życiem przemysłu wielkopolskiego, wspólnymi są radości, kłopoty i praca. Wchodząc w nowy rok, obok życzeń składa Związek zapewnienie, że jak dotąd wytrwale pracować będzie dla dobra przemysłu, a do wszystkich przedsięwzięć zwraca się z apelem o zrzeszenie się w ramach Związku i bliską współpracę. Miejmy nadzieję, że dobre wyniki nie dadzą długo na siebie czekać.

Ł.

W sprawie zamówień w okresie zimowym.

Podajemy treść odezwy Centralnego Związku Przemysłu Polskiego w sprawie zamówień w czasie zimy:

W związku z podjętą akcją pomocy zimowej niezmiernie ważnym zagadnieniem jest przeciwdziałanie zwiększeniu się bezrobocia w okresie miesięcy zimowych. Zagadnienie to zasługuje na szczególną uwagę zwłaszcza w tych przemysłach, które są przygotowane technicznie na pełną pracę w ciągu całego roku i nie zależą ze względu na rodzaje wykonywanych robót od wpływów sezonu zimowego, lecz muszą ograniczać swe prace w czasie zimy na skutek braku zamówień, które zazwyczaj dokonywane są w okresach późniejszych pomimo, że dadzą się ustalić zawczasu i mogłyby już obecnie być wykonywane.

Z tego względu sądzymy, iż byłoby rzeczą jaknajbardziej wskazaną i pożądaną, aby poszczególne zakłady przemysłowe zwróciły się do swych odbiorców — zarówno instytucyj rządowych, samorządowych, jak i prywatnych z gorącym apelem o udzielenie już obecnie tych zamówień, które są przewidywane i mogą być ustalone, lecz ze względów programowych lub według dotychczasowej praktyki odkładane są na okres późniejszy.

Ponieważ zaś przemysł jest nie tylko dostawcą dóbr przemysłowych, ale także poważnym odbiorcą wytwarzanych w kraju artykułów, sądzymy, iż byłoby rów-

nież niezmiernie pożądaną, aby poszczególne zakłady przemysłowe, doceniając wagę poruszonych przez nas wyżej zagadnień, zastanowiły się zawczasu nad możliwością poczynienia wcześniejszych zamówień w obecnym okresie zimowym i jeżeli to okaże się możliwe, jaknajszybciej zamówienia te poczyniły.

Przez podjęcie wysiłków, mających na celu zapewnienie dostarczenia warsztatom pracy robót w okresie miesięcy zimowych, a przede wszystkim przez osiągnięcie na tej drodze konkretnych wyników i zahamowanie chociaż częściowe dopływu na rynek pracy nowych bezrobotnych lub przez stworzenie warunków wcześniejszego ich zatrudnienia, przemysł w najbardziej racjonalny i czynny sposób do pomoże do zwalczania zimowego bezrobocia. Zauważyć przy tym należy, iż równomierny rozkład prac, jaki będzie umożliwiony przy dłuższych terminach zamówień, zapewni spokojne i staranne wykonanie tych zamówień bez gorączkowego tempa i konieczności uciekania się do godzin nadliczbowych w przypadkach, gdy krótkie terminy dostaw zmuszają do chwilowego nadmiernego natężenia pracy.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyżej przytoczone względy, gorąco prosimy WPańów o łaskawe wzięcie ich pod uwagę i niezwłoczne podjęcie projektowanej przez nas akcji w kierunku starań o otrzymanie zamówień w obecnym okresie miesięcy zimowych, jak i zważenia swych możliwości co do udzielania zamówień.

Jubileusz jakich mało.

Są osoby, których działalność przywodzi na pamięć całe poważne okresy w życiu społecznym, gospodarczym, czy też organizacyjnym.

Do osób tych niewątpliwie należy znany przemysłowiec, współzałożyciel i długoletni członek Rady naszego Związku, Bolesław Kasprowicz z Gniezna. W ciągu ubiegłego roku przypadły znów dwie poważne rocz-

nice, związane z Jego życiem. Rocznice te to: 60-lecie pracy zawodowej, oraz, pod koniec roku, 25-lecie pracy w Izbach Przemysłowo - Handlowych. Jako pierwszy w Zachodniej Polsce Prezydent Izby Handlowej w Bydgoszczy, przyczynił się w dużym stopniu do skryształizowania form i zadań Izb, których celowość była w tym czasie często poddawana krytyce. W ten sam

Związek prosi o podanie wysokości ofiar na Pomoc Zimową

sposób oddziaływał On na resztę kraju, inspirując i pomagając przy zakładaniu nowych Izb. Na kierowniczym stanowisku samorządu gospodarczego przyczynił się całym swym autorytetem i znajomością sprawy do spolszczenia przemysłu i handlu.

Dla podniesienia znajomości zawodowej i zbliżenia społeczeństwa z działalnością kół przemysłowych przeprowadził Prezydent Kasprowicz założenie szeregu szkół zawodowych (m. in. pierwsze Liceum Handlowe w Bydgoszczy, Szkoła Handlowa Morska w Gdyni) oraz zainicjował i przeprowadził organizację wielu pokazów i wystaw przemysłowych, zarówno stałych jak i ruchomych. Prezydent Kasprowicz odznaczał się zawsze niezwykłą aktywnością umysłową i inicjatywą. Owocem tej inicjatywy były rozliczne projekty, plany i posunię-

cia, których nie sposób byłoby tu wyliczać. Wszystko co miało charakter pracy społecznej, narodowej, nie było obojętne Seniorowi Kasprowiczowi i do każdej z takich spraw brał się z całym oddaniem.

To też obecnie wszyscy patrzymy na Jubilatą z najwyższym szacunkiem, wzorujemy się na nim i życzymy społeczeństwu, by znalazło godnych następców i naśladowców tego nieprzeciętnego działacza gospodarczego i społecznego.

Związek Fabrykantów w Poznaniu, którego członkiem honorowym jest Prezydent Kasprowicz, życzy Jubilatowi, aby jeszcze przez długie lata mógł współpracować z organizacjami przemysłowymi nad dalszym pomyślnym rozwojem przemysłu rodzimego.

Skarb. - Finanse

W sprawie świadectw przemysłowych dla zakładów sprzedaży wyrobów własnej produkcji.

W związku z memoriałami, złożonymi przez poszczególne Izby przemysłowo-handlowe, Ministerstwo Skarbu oznajmiło pismem L. dz. D. V. 45605/4/36 z dn. 24. XII. 1936 r., że ze względów zasadniczych nie zamierza zmieniać postanowień art. 14 ustawy o państwowym podatku przemysłowym, obowiązującego od dnia 1 stycznia 1937 r.

Jednocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że o kategorii świadectw przemysłowych, które należy nabywać na prowadzone przez przedsiębiorstwa przemysłowe zakłady sprzedaży wyrobów własnej produkcji, decydują wyłącznie przepisy części II lit. A rozdział I taryfy, załączonej do art. 23 cytowanej ustawy, czyli, że zakłady takie mogą być prowadzone na podstawie świadectw przemysłowych nietylko I-ej, lecz również II-ej, a nawet III-ej kategorii handlowej. Należy przy tym podkreślić, że sam fakt prowadzenia dotychczas — na podstawie kart rejestracyjnych — zakładów sprzedaży wyrobów własnej produkcji — nie przesądza sam przez się obowiązku nabywania na te zakłady od 1 stycznia 1937 roku świadectw przemysłowych I-ej kategorii handlowej. Tak samo i fakt, że na rok 1937 zostaną na poszczególne zakłady sprzedaży wyrobów własnej produkcji wykupione świadectwa przemysłowe niższej kategorii niż I-ej nie uprawnia do kwestionowania zasadności prowadzenia tych zakładów do tej pory na podstawie kart rejestracyjnych.

Ministerstwu Skarbu wiadomem jest, że aczkolwiek § 56 rozporządzenia Wykonawczego utożsamiał zakłady hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji z zakładami handlu hurtowego w rozumieniu kategorii I-ej rozdział I-szy części lit. A taryfy, to jednakże niektóre Izby przemysłowo-handlowe w opiniach swych odmiennie interpretowały handel hurtowy i pojęcie „partii“ w przedsiębiorstwach handlowych i w przedsiębiorstwach przemysłowych; dzięki takiemu stanowisku niejednokrotnie prowadzone przez przedsiębiorstwa przemysłowe zakłady sprzedaży wyrobów własnej produkcji nie nabywały świadectw przemysłowych, lecz karty rejestracyjne, chociaż prowadzony w nich handel nie odpowiadał pojęciu handlu hurtowego w rozumieniu kategorii I-ej rozdział I-szy części II-ej lit. A taryfy.

Sprawa wyłączenia ofiar na FON. z podstaw opodatkowania.

Podajemy poniżej odpis listu w-premiera inż. Kwiatkowskiego do Związku Izb Przemysłowo-Handlowych. List ten sprawę rozstrzyga w sensie negatywnym.

„Pismem z dnia 6 października r. b. Związek Izby wyraził pogląd, iż byłoby celowym wyłączenie z dochodu podatkowego dobrowolnych ofiar na Fundusz Obrony Narodowej oraz na Fundusz Obrony Morskiej, ponieważ Fundusze te zabezpieczać mają istnienie zbiorowego warsztatu pracy, jakim jest Rzeczypospolita.

W odpowiedzi na powyższe zawiadaniom, że nie mogę uznać powyższej tezy za słuszną w płaszczyźnie oceny prawnej, albowiem zgodnie z orzecznictwem N. T. A. charakter kosztów potrącalnych mają jedynie wydatki eksploatacyjne indywidualnych warsztatów pracy, a do istnienia Rzeczypospolitej przyczynia się przede wszystkim dochód opodatkowany.

Nie mogę również rozszerzyć wniosku Związku Izby w kierunku umarzania podatku, przypadającego od kwot dochodu, ofiarowanych na F. O. N. i F. O. M., ponieważ procedura taka byłaby w kolizji z zasadami prawidłowej gospodarki publicznej. Zmniejszenie wpływów ze źródła normalnego, aby zachęcić do powiększenia wpływów źródła nadzwyczajnego nie dawałoby efektywnej korzyści, natomiast zaciemniałoby obraz rzeczywistej wydajności obu wymienionych źródeł.

Muszę dodać, że skoro w każdej ofierze Skarb Państwa partycypowałby kwotą przypadającego od niej od podatku, co przy 100 zł ofiary może dochodzić do 35 zł zwrotu drogą niepobrania podatku — to nie bez ujemnego znaczenia byłby również niemoralny charakter pozornej ofiary, jaki miałyby część ofiarowanej kwoty, zwrócona w postaci darowanego podatku.

Skoro Związek Izby prosi tylko o ulgę dla płatników z działu I ustawy, wyłączając tym płatnikom z działu II, to nie mogę pominąć pokrzywdzenia, jakie odczuwaliby ci ostatni płatnicy, dotkliwie już na rzecz Państwa i celów społecznych obciążeni, gdyby ponosić mieli dalsze rzeczywiste ofiary, podczas gdy płatnicy podatku dochodowego z działu I ustawy korzystaliby z przywileju częściowo pozornej zasługi.

Biorąc wszystkie wyżej wyluszczone względy pod uwagę, zmuszony jestem pozostawić wniosek Związku Izby bez uwzględnienia“.

W sprawie interpretacji przepisów prawa wekslowego, dotyczących terminów weksli do zapłaty i dokonania protestu.

Ministerstwo Sprawiedliwości, zgodnie z uwagami Związku Izby Przemysłowo - Handlowych, wyjaśniło,